

§§ 6—17

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 18 af
Udvalget

vedtoges uden Afstemning.

§ 18, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 19

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til Lovforsla-
gets Titel af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Be-
handling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov
om Udnævnelse af en Forligsmand i Ar-
bejdsstridigheder.

(Første Behandling findes i Tidenden
Sp. 3832, Udvalgets Betænkning i Til-
læg B.).

Udenfor Betænkningen var der ikke
stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede
Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om For-
slagets Overgang til tredje Behandling sættes
til Forhandling under eet.

Ordføreren (Sigurd Berg): Som ærede
Medlemmer vide, havde der ikke samlet
sig nogen Enighed i Fællesudvalget af 17.
August 1908 om det her foreliggende For-
slag. Efter forskellige Forhandlinger i
Udvalget fremsatte Formanden et Forslag,
hvortil Arbejderne sluttede sig, medens
Arbejdsgiverne ønskede det ændret paa
forskellige Omraader, idet de fandt det
noget usikkert og noget for indgribende.
Formanden for Fællesudvalget udtaler i
sin Indstilling: „Da den Indgriben fra det
offentliges Side, som her er Tale om,
imidlertid ikke tilsigter nogen Indskræn-
ning i Parternes fulde Kontraktfrihed eller
griber ind i deres materielle Retsforhold,
synes det saa overvejende at maatte bero

paa det offentliges eget Tykke, hvornaar
og hvorledes denne mere af det offentliges
end af Parternes Interesse dikterede Ind-
griben bør finde Sted, at det ikke kan
anses for afgørende, om der i Udvalget
opnaaedes Enighed om disse Forhold.“
Denne Betragtning finder jeg i al Almin-
delighed rigtig. Men det maa dog ikke
overses, at det har sin store Betydning,
naar man indfører en saadan ny Institu-
tion, at man da kan begynde med nogen
Velvillie fra de paagældende Parter Side.
Derfor har der i Udvalget været Bestræ-
belser fremme for at søge at finde en
fuldt betryggende Form, der kunde antages
at ville møde nogen Sympati hos begge
Parter, idet man selvfølgelig hos dem, der
mente, at det var paakrævet i Samfundets
Interesse at faa en Forligsmand, har
ladet sin Forhandlingsvillighed afgrænse
af, hvad man fandt fyldestgørende og hvad
ikke. Det er nu lykkedes at skaffe Enig-
hed om en Affattelse, som Udvalget har
Grund til at vente vil blive modtagen med
nogen Velvillie hos begge de interesserede
Parter, og hele Udvalget indstiller da den
saaledes ændrede Affattelse til Tingets
Vedtagelse.

Med Hensyn til Forslagets Hovedsyns-
punkter er der udførligt gjort Rede i Be-
tænkningen. Jeg skal derfor her kun sige,
at man bygger først og fremmest paa Par-
ternes eget Arbejde for at undgaa Strid
og lader først Forligsmanden træde til,
naar Parterne ere kørte fast, og Sagen har
et saadant Omfang, at han tillægger den
større samfundsmæssig Betydning. For-
ligsmandens Myndighed er i Forslaget ud-
formet saaledes, at han paa den ene
Side har Betingelser for at kunne gøre sig
gældende, medens man paa den anden Side
ogsaa har haft Øje for, at han ved selve
Lovens Affattelse bør værnes mod at blive
paakaldt i Utide. Jo mindre Anvendelse
der bliver for ham, des bedre vil det være
ogsaa for Parterne selv. Det er i øvrigt
min Tro, at hans blotte Eksistens vil be-
virke, at Parterne enes i flere Tilfælde end
nu, idet de det længst mulige ville søge
at beholde Afgørelsen hos sig selv, uden
at Samfundets Repræsentant, den nye
Trediemand, bliver paakaldt. Jeg maa
sige, det er ogsaa mit Haab, at man fra
Offentlighedens Side møder denne Forligs-
mand med Tillid, saaledes at man lader
ham have Ro til sit Arbejde, og ikke i
Tide og Utide raaber paa ham og altid,
hver Gang en Strid synes at have nogen
Vanskelighed ved at lægge sig, kalder paa
ham. Thi saa vil man let komme til at